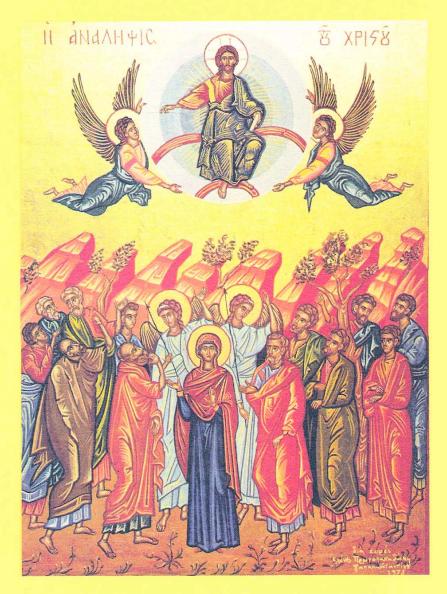
SUNDAY OF THE MAN BORN BLIND



Icon of the Ascension of Our Lord

SUNDAY OF THE MAN BORN BLIND

FEAST OF SIMON THE ZEALOT – APOSTLE
FESTAL TONE

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Christ is Risen! Truly He is Risen!

SCHEDULE OF SERVICES FOR WEEK OF MAY 18 - MAY 24

Wednesday, May 20

6:00 PM Great Vespers with Lytia

Thursday, May 21 – Ascension of Our Lord (Holy Day)

9:00 AM Divine Liturgy

Sunday, May 24 – Sunday of the Fathers of the 1st Ecumenical Council

8:00 AM Divine Liturgy

10:00 AM Divine Liturgy

For All Parishioners

Feast of the Ascension - Holy Day of Obligation

There will be Great Vespers with Lytia on Wednesday evening at 6:00 PM and Divine Liturgy on Thursday morning at 9:00 AM. According to the particular law of our Church, attendance at either of these services satisfies the obligation of attendance for the Feast.

A hearty "Thank You and Well Done!" to all the men, youth and children who made last week's Mother's Day celebration such a wonderful event!

करूकक Remember in your prayers २०००

Please remember in your prayers those people of our parish who are ailing, are in hospitals, nursing homes and those who are not able to join us actively in our community. Remember especially the following: Katherine Andrus, Susie Boyko, Sonia Cronin, Bohdanchik James, Lesya Loznycky, Ken McDonald, Xenia Moore Sophia Skop, and Walter & Isabella Bachynsky, Myra Heltsley, John Heltsley II, Nadia Haywas. Please let Fr. James know if there is anyone who should be added to this list.



Prayers For Those Serving In The Military



Let us especially remember in our prayers those family members and friends who are actively serving our country in the Armed Forces: Luke and Slavamira Haywas, Elizabeth Heltsley, Oksanna Hirniak, Michael Lopes, Paul Richelmi and Brian Tuthill. Please give any names of those you would like remembered in the Liturgies to Fr. James.



Parish Rummage Sale - May 30th

There will be a rummage sale on May 30 to benefit the parish. It will feature a special Ukrainian craft section! We are now accepting donations. Volunteers are also needed. Please contact Olena Bankston at (619) 567-6967.

Volunteers needed next Saturday

We will begin organizing the Rummage Sale items next Saturday, May 23rd from 10:00 AM until 1:00 PM. Please come and help with the many tasks of sorting, pricing and organizing.

God granting miracles

A religious man is on top of a roof during a great flood. A man comes by in a boat and says "get in, get in!" The religious man replies, " no I have faith in God, he will grant me a miracle."

Later the water is up to his waist and another boat comes by and the guy tells him to get in again. He responds that he has faith in god and god will give him a miracle. With the water at about chest high, another boat comes to rescue him, but he turns down the offer again cause "God will grant him a miracle."

With the water at chin high, a helicopter throws down a ladder and they tell him to get in, mumbling with the water in his mouth, he again turns down the request for help for the faith of God. He arrives at the gates of heaven with broken faith and says to Peter, I thought God would grand me a miracle and I have been let down." St. Peter chuckles and responds, "I don't know what you're complaining about, we sent you three boats and a helicopter."

Пригадуємо що стоїмо підчас молитви кожної Неділі і кожного дня від Великодня до Неділі П'ятдесятниці

Це не є нова вигадка виразне повторення стародавного звичаю і повчання стародавної Церкви про праведне додержування Господнього Дня (Неділя). Це повчання ще із Собору Нікеї (325р). Були різні звичаї в різних місцевосцях і Церква рішила наголосити Христове Воскресення кожної Неділі. Ця справа була така важлива що Церковні Отці рішили надати закон . Канон каже: Тому що є деякі громади що ще клякають в Неділю і в дні П'ятдесятниці, цей Святий Собор проголошуе що в спільній молитві (Служба Божа) молимось Богові стоячи.

A Reminder about Standing on <u>all</u> Sundays and from Pascha to Pentecost

This is not an innovation, rather it is the explicit reiteration of a long tradition and teaching of the early church about the nature of the celebration of the Lord's Day (i.e. Sunday.) This proscription of the church dates from the time of the Œcumenical Council of Nicaea (325 AD.) There was a divergence in practice in various places and the church identified the need to emphasize the resurrectional character of the Lord's Day. The fact that an Œcumenical Council discussed and eventually issued a Canon (rule) on this subject shows the importance in the eyes of the church fathers. Canon 20 of the Council states: Since there are some communities that still bend their knees on the Lord's Day and on the days of Pentecost, this Holy Council decrees that the common prayers (i.e., at Liturgy) are to be rendered to God standing.

чому, господи, чому?"

Провідною думкою, яка пов'язує між собою стихи Євангелія, є питання, що поставили Христові учні: "Учителю, хто згрішив, чи той чоловік, чи його батьки, що він сліпим родився?" Це свідчить про їх переконання в тому, що гріх сліпородженого, або гріх його батьків, був причиною нещастя. Вони зачепили вічне питання: "Чому Господь дозволив, щоби нещастя впало на мене? Чи я заслужив собі на таке? Якщо Господь добрий, тоді чому стільки нещасть, трагедій на світі? Чому, Господи, чому?"

Насамперед цей факт існування на світі стількох терпінь утверджує нас у вірі воскресіння наших тіл, у вірі іншого життя після нашої смерті. Кривди, несправедливості, які ми відчуваємо на цьому світі, дають можливість нам вірити, що існує інший світ, в якому все буде впорядковане. Якщо Господь є святий, люблячий, справедливий, то ж мусить прийти час, коли все буде направлене, терези зрівняні і борг сплачений.

Євангелист Іван розказує про розмову, яку мав Христос з тими, що прийшли до Нього. Христос сказав їм: "Отець бо не судить нікого, але дав Синові весь суд. Щоби усі почитали Сина, як почитають Отия" (Ів. 5, 22-23). Отже, Христос не боїться і не вагається прийняти обов'язок судді. Кожен із нас, якщо приглянеться до життя людей і постарається його пізнати, мусить прийти до переконання, що Христос деякі свої присуди відкладає на певний час.

Отже, якщо ми, люди - дуже обережні й поблажливі в демократії нашого суду, то що ж говорити про Вічного Суддю, Бога, про якого Святе Письмо говорить, що Він хоче "щоби ніхто не загинув, але, щоб усі мали вічне життя". Господь має час, колеса Божої справедливості крутяться дуже поволі. Божа кара за провину, за зло, яке чинять люди, не приходить відразу і тому ми, що живемо в тому грішному світі, мусимо терпіти зло. З іншого боку нам треба пам'ятати, що той, хто творить зло і сіє терпіння, не втече від Бога, але швидше чи пізніше, опиниться в руках справедливого Судді.

Євангелист Іван розказує про багатого чоловіка, який не мав бажання зустрітися з Христом, тому що все йшло йому гладко, він був паном своєї долі. Але, коли його син захворів, він прибіг до Христа і промовив: "Благаю Тебе, прийди до моєї хати, бо, інакше, мій син помре". Нехай це буде для нас наукою, що терпіння, клопоти ведуть людину до Христа. Я думаю, що кожен із вас знає таку людину, яка прийшла до Христа в біді і терпінні. І певно кожен із вас знає людину, яка забуває Бога тому, що все йде їй гладко. Якщо життя пливе спокійно, рахунки за біжучі видатки сплачені, діти не роблять клопоту, то Господь отримує поклін лише на Різдво і Великдень. Але Господь хоче нас спасти і терпіннями кличе до себе.

Прочитане сьогодні Євангеліє каже, що Христос відкрив очі сліпому. Просім Його, щоб Він відкрив наші очі і наш розум на пізнання правди, що в кожному терпінні Боже милосердя і Божа опіка є з нами.

"WHY, LORD, WHY?"

The main theme of today's Gospel is found in this question put to Christ by His disciples: "Teacher, was it his sin or that of his parents that caused him to be born blind?" This shows their conviction that sin is the cause of infirmity. They touched on the eternal question: "Why does God allow misfortune to befall me? Do I deserve this? If God is good, why is there so much misfortune and tragedy in this world? Why, Lord, why?

First of all, the fact that so much suffering exists on earth strengthens our faith in the resurrection of our body and our belief in a better life after death, where the injustices of this world will all be straightened out. If God is holy, loving and just, then there will come a time when justice and equality will prevail and all debts will be paid.

The Evangelist John relates these words of Christ: "The Father Himself judges no one, but has assigned all judgment to the Son, so that all men may honor the Son just as they honor the Father" (Jn. 5, 22-23). Christ is not afraid of taking on the obligations of a judge, in His own good time.

We are very wary of our democratic form of justice, so how are we to react to the Last Judgment, in which Christ wants that "no one should perish, but all should have eternal life." The Lord has time, the wheels of God's justice turn slowly. God's punishment for the sins and evil deeds of mankind is not immediate, so those of us who live in this sinful world must bear with the evil. We must also remember that he who does evil and sows suffering will not escape but, sooner or later, will find himself at the mercy of the just Judge.

The Evangelist John tells about the rich man who did not want to meet Christ, because everything was going well for him. But, when his son fell ill, this man went to Christ and said: "I beg You, come to my house, or my son will die." Let this be a lesson to us. Suffering and problems bring us to Christ. We all know people who come to God when they are in trouble and need help, and, when things are going well, only come to God on Easter and Christmas. But the Lord wants to save us and, with suffering, calls us to Himself.

Today's Gospel tells us that Christ brought sight to the eyes of the blind man. Let us ask Him to open our eyes and mind to see the truth that God is always with us, in good times and bad.

The Ascension of Our Lord

The feast of the Lord's Ascension always falls on a Thursday, on the fortieth day after Christ's resurrection. This is one of the principal feastdays of our Lord and therefore, has a post-feast of nine days. It celebrates the memory of Christ's Ascension into heaven and underscores its significance for Christ and for us. St. John Chrysostom, in his homily on the Ascension says: "Today the human race s completely recon-ciled with God. The ancient battle and enmity have disap-peared. We, who were unworthy to live even on earth - are now lifted up to heaven. Today we become heirs to the kingdom of heaven, we, who do not even deserve earth, we ascend to heaven and inherit the throne of the King and Lord. Human nature, against which the cherubim guarded paradise, is now raised up above all the cherubim.'

Sources of the first three centuries do not speak of this feast. Not even the writer Origen (+251) mentions it, although he lists the Christian feasts in the eighth book of his work "Against Celsus". Liturgical experts are of the opinion that in the first three centuries the celebration of this feast was combined with that of the feast of the Descent of the Holy Spirit (Pentecost). Silvia Egeria does not call this feast the "Ascension", but only "the fortieth day after the resurrection of Christ."

In the fourth century the feast of the Lord's Ascension became a universal feast, celebrated everywhere. The Historian Socrates (+c.440) calls it a "general feast". (History of the Church, 7,26)

The feast of the Ascension was highly extolled in the sermons of St. John Chrysostom, St. Gregory of Nyssa, St. Epiphany of Cyprus, Leo the Great and others. In the fourth century, Queen Helena erected a church at the place of Christ's Ascension in honor of this feast.

The spirit of the services of this feast, as a whole, is up-lifting and joyful. The Church rejoices at the glory of Christ (God and Man), who is now seated at the right hand of the Father. He ascended into heaven, in order to send us the Com-forter - the Holy Spirit - and to "prepare a place for us," (John 14,2) as he promised.

"The Lord ascended into heaven," we sing in the first stichera of the Great Vespers service of the feast of the Ascension, "in order to send the Comforter to the world. Therefore, heaven prepared a throne for him and the clouds assisted him in his ascent. The angels wonder as they see a man more ex-alted than they. The Father receives into his bosom him, who is eternally with him. The Holy Spirit commands all his angels: "Lift up your gates' lintels, O princes; all you nations clap your hands; for Christ has ascended whither He was before."

господне вознесіння

Празник Господнього Вознесіння завжди припадає у четвер на сороковий день після Христового Воскресіння. Це один з великих Господських празників і має дев'ятиденне попразденство. Він звеличує подію Христового Вознесіння на небо та підкреслює її значення для Христа і для нас. Святий Йоан Золотоустий у своїй проповіді на Вознесіння каже: "Сьогодні людський рід совершенно примирений з Богом. Зникла давня боротьба й ворожнеча. Ми, що були недостойні жити й на землі, вознесені на небо. Сьогодні стаємо наслідниками небесного царства, ми, що не вартуємо й земного, виходимо на небо й унасліджуємо престол Царя і Господа. А людська природа, перед якою херувим боронив рай, піднесена тепер понад усякого херувима".

У пам'ятках трьох перших сторіч нічого не сказано про цей празник. Не згадує про нього й письменник Ориген (+ к. 251), який перераховує християнські празники у восьмій книзі свого твору *Проти Цельсія*. Знавці обряду вважають, що в перших трьох віках цей празник святкували разом з празником Зіслання Святого Духа. Сильвія Аквітанська не називає цей празник Вознесінням, а тільки "сороковим днем після Пасхи".

У IV столітті празник Господнього Вознесіння стає загально-визнаним. Історик Сократ (+ к. 440) називає його "всенародним празником" (Історія Церкви, 7, 26).

Празник Вознесіння звеличили своїми проповідями святий Иоан Золотоустий, святий Григорій Ниський, святий Епіфаній Кипрський, Лев Великий й інші. У IV столітті цариця Єлена поставила храм в честь цього празника на місці Христового Вознесіння.

Дух богослужень цього празника в загальному бадьорий і радісний. Свята Церква радіє славою Христа-Богочоловіка, що засів по правиці Отця. Він вознісся на небо, щоб зіслати нам Утішителя - Святого Духа та щоб, як Він сам каже: "приготовити нам місце" (Йо. 14, 2). "Господь вознісся на небо, - співаємо в першій стихирі на великій вечірні Вознесення, - щоб зіслати Утішителя світові. Небо приготувало престол його, а хмари - вознесіння Його. Ангели дивуються, бачачи чоловіка понад собою. Отець чекає на Того, що Його від віків держить у своєму лоні. А Святий Дух каже всім ангелам Його: "Візьміть, князі, ворота ваші; всі народи плескайте руками, бо вийшов Христос там, де був перед тим".

Українська Католицька Парафія Матері Божої Неустаючої Помочі

Церква Святого Пророка й Предтечи Йоана Хрестителя Святиня Святого Миколая, Архиєпископа Мір Лікійського, Чудотворця

Ukrainian Catholic Parish of Our Lady of Perpetual Help

Church of the Holy Prophet, Forerunner and Baptizer John Shrine of St. Nicholas the Wonderworker, Archbishop of Myra in Lycea

> 4400 Palm Avenue La Mesa, CA 91941 Parish Office: (619) 697-5085

Website: stjohnthebaptizer.org

Парох: о. Яків Бенькстон **Pastor**: Fr. James Bankston friames@mac.com

Fr. James' cell phone: (619) 905-5278

Who is the King of Glory?

Now the mystery of Christ's death is fulfilled, victory is won, and the cross, the sign of triumph, is raised on high. He who gives us the noble gifts of life and a kingdom has ascended into heaven, leading captivity captive. Therefore the same command is repeated. Once more the gates of heaven must open for Him.

Our guardian angels, who have now become His escorts, order them to be flung wide so that He may enter and regain His former glory. But He is not recognized in the soiled garments of our life, in clothes reddened by the winepress of human sin. Again the escorting angels are asked: Who is this King of glory? The answer is no longer, the strong one, mighty in battle but, the Lord of Hosts, He who has gained power over the whole universe, who has recapitulated all things in Himself, who is above all things, who has restored all creation to its former state: He is the King of glory.

You see how much David has added to our joy in this feast and contributed to the gladness of the Church. Therefore, as far as we can, let us imitate the prophet by our love for God, by gentleness and by patience with those who hate us. Let the prophet's teaching help us to live in a way pleasing to God in Christ Jesus our Lord, to Him be glory forever and ever. Amen.